

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΕΝΝΑΙΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ PHIL. GR. 342

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΖΙΚΟΥ 1.

λπ'.

"Αλλη

'Ἐβουλόμην μὴ ὅγμασιν, ἔργοις δὲ τὸ πλεῖστον ἐπαμύνειν καὶ
χεῖρα ὁρέγειν τῷ καταβεβλημένῳ ταῖς συμφοραῖς ἀλλ'. ἐπεὶ δῶρον
τοῦτο Θεοῦ, ἡμῖν δ' οὐ μέτεστι δεύτερος πλοῦς, ή παροιμία φησί,
τὴν διὰ λόγων κινοῦμεν παρηγορίαν, οὐ μᾶλλον ἥμας ἢ τὸ ἡμέτερον
5 θεραπεύοντες πάθος. Ἡμέτεραι γὰρ αἱ σαι ὥσπερ εὐημερίαι οὗται
καὶ δυςπραγίαι. Οὐδὲν οὖν ἔστι τὸ ἀλγῦνον ἥμας ὃ μὴ καὶ ἥμῶν
ἀπέται, οὐδὲ τὸ κακῦνον ὃ μὴ πολλῷ πρότερον καὶ ἥμας. Οἵς γὰρ
τὰ τῆς γνώμης συνήρτηται, τούτοις καὶ τὰ πάθη κοινὰ καὶ κάκωσις
ἡ αὐτῆ. "Ἡ σύ γε μόνος οἶει τῶν ἐπιπόνων μετέχειν, ἀπωσθεὶς μὲν
10 βασιλείων, ἀπωσθεὶς δὲ συγγενῶν, φίλων, περιφανείας, λαμπρότη-
τος, τῆς τ' ἐν ἀστει περιβλέπτου διατριβῆς καὶ τῆς ἄλλης εὐροίας
δσην δ πολιτικὸς ἐπαγγέλλεται βίος, ἐν ἐσχατιᾳ δέ τινι καὶ δυςβά-
τοις χωρίοις φυγαδευθεὶς καὶ κρημνώδεσι, ὁῶπας μὲν καὶ πέτρας
εὐθηνούμενοις, οὐδ' ἐνὶ δ' ἀλλφ χρηστῷ τυχόν ἢ ἐπαγωγῇ τὸ τραχύτε
15 καὶ ἄγριον παραμύθουμένοις, τὸ δεινότατον, ἀπορίᾳ συζῆν ἀνθρώπων
τῶν γε συνεπιληψιομένων τό μέρος τοῦ πάθους καὶ παρακαλεσόντων
μὴ ἐνδιδόναι τοῖς ἀλγεινοῖς. Ἄρα σοὶ μόνῳ τῶν τοιούτων μετεῖναι
δοκεῖ, μὴ τινος τούτων ὑμῖν κεκοινωνηκότος; Μηδαμῶς, ὡ φιλό-
της, μὴ οὗτῳ λογίζου. Πικρῶς ἄγαν δριμύσσουσιν ἥμας ἀκούει τῶν
20 λεγομένων θεός. Αἱ ὑμέτεραι ἀλγηδόνες καὶ τὴν καρδίαν σπαράσ-
σουσιν, ὡς μόνη τῇ μνήμῃ συγχεῖσθαι τε καὶ τὸ δάκρυον ἀποθλίβειν

λη'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 108^a — 111^a τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr 342 3. πλοῦς πρόσθετον ἐν τῇ ὥφι χειρὶ νεωτέρᾳ 6.
ὅτι μὴ ἥμας 7. μη 9. ἐπιπόνως 12. δσον 13. ωπας...
πέτρας. Γραπτέον ρωπάσι... πέτραις; 16. παρακαλεσάντων

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχ. σ. 46.

τῶν ὄφθαλμῶν. Ἀλλὰ τί πάθω, τί πρᾶξω, τί γένωμαι; "Ἐν μοι φάρμακον, πολλὰ σκοπουμένῳ, τοῦ πάθους ἀλεξιτήριον, πρὸς ἑαυτὸν συσιραφῆναι ἑαυτοῦ τε ἡρέμα γενόμενον ἐπισκέψασθαι τί μὲν τῶν πάντων ἔστως, τί δὲ μεταρρέον θάττον ἢ λόγος. Καὶ γὰρ τὰ μὲν ἅκηρατον ἔλαχε φύσιν καὶ μόνιμον, ψυχαὶ ταῦτα καὶ νοῦ καὶ εἴ τι τούτων θειότερον πρὸς τὸ ὄντως ὃν καὶ πρῶτον οἰκεῖος ἀγαθὸν ἔχει, τὰ δὲ σφαλεράν καὶ ἀστάθμητον, οἶον σῶμα καὶ ὅσα γε τὰ ἀνθρώπινα, κατὰ τοσοῦτον τὸ εὐχένητόν τε προσεῖναι καὶ εὔπερίτερον, καθ' ὃσθν τῆς ἀκινήτου καὶ μακαρίας διέστηκε μονιμότητος. Δοκεῖ δὲ τὸ ἐντεῦθεν πάσῃ μὲν μηκανῇ καὶ παντὶ σθένει δεῖν ἐπιμελεῖσθαι τοῦ ἔστωτος ἔχεσθαι ἀγαθοῦ, πρὸς τὴν ἀρίστην καὶ βεβαιοτάτην ἐπειγομένους ζωήν. Τῆς γὰρ ἡμετέρας ἡρτῆσθαι γνώμης πάντας ἀκούεις τὴν τοῦ ὄντως ὄντος κτῆσιν καλοῦ, ὅσα δὲ τῆς κάτω περιφορᾶς περὶ τὴν ὑλὴν στρέφεται καὶ τὸ σῶμα κατὰ τὸν ἐνδιδόμενον ἀνωθεν τούτοις εἰρμὸν τὴν ἑαυτῶν ἐᾶν ἔξανύειν ἀνέλιξιν, ἄλλοτε ἄλλως ἡμᾶς ταῖς ἀγχιστρόφοις διατιθέντα μεταβολαῖς καὶ μηδέποτ' ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἵστασθαι συγχωροῦντα, ἄλλ' ὅτε μὲν εὐφραίνειν ὑπισχούμεια, ὅτε δὲ τὴν αἰσθησιν πλήσσοντα, πάντως δὲ πάντα σοφίᾳ καὶ μεγάλῃ καὶ θαυμασίᾳ τοῦ πᾶσαν περιδρασσομένου τὴν κτίσιν πρὸς τὸ συμφέρον διεξαγόμενα ἀπιστα πάντη καὶ μετάτροπα καὶ ἀνώμαλα πρὸς γε τὴν ἡμετέραν περὶ ταῦτα κρίσιν, οὐ τὴν τοῦ ταξιαντος, παιδιά τις τὸ πᾶν καὶ σκηνή, ἀμυδρὸν πάνυ τὸ τῆς ἀληθείας ἔχοντος ὑπόσημαίνοντα. Εἰ τοίνυν τοιαύτη τις οὖσα ἡ περὶ ἡμᾶς εὐτυχία καταλαμβάνεται, πῶς οὐ δάστη καὶ φορητή, μεταρρέουσα τῷ γε συνετῷ τὴν διάνοιαν καὶ τὴν φύσιν ταύτης ἡχριβωκότι; Ὡς γὰρ εἴ τις ἡμῖν τεθνάναι τὴν ψυχὴν καὶ πρὸς τὸ μὴ ὃν χωρῆσειν διασχυρίζετο, ἀτοπος ἄν δέδοκει πρὸς τὶς ἐναργεῖς καὶ κοινὰς ἀπομαχόμενος δόξας, ἀτοπώτερος πολὺ δοκεῖτω πλέον δ τῷ ταπεινῷ τούτῳ καὶ χαμαὶ ἔρχομένῳ δοξαρίῳ πεπιστευκώς, ἀθάνατον κρίνων τὸ μηδὲ ξῆσαι ποτε σώφροσι λογισμοῖς πιστευθέν. Εἴ γε μὲν οὖν εἰδείης, ὡς μακάριε σύ, οὖλον ἀπηλλάγης κακῶν, οὖσυ θορύβου τε ψυχῆς καὶ συγχύσεως, ὑποψίας, φθόνου, ἥδησου, θωπείας, ἀνελευθερίας, ἀνοίας, ἀπάτης, θρύψεως, μαλυθακίας, ὑβρεως, ἀπο-

3. γινόμενον 4. ἔστὸς δαὶ 5. καινοῖ. 15. ἔξανοίειν
23. τὶς

νοίας, δυστροπίας, διαβολῆς τῆς τ' ἄλλης ἀκαθαρσίας καὶ μιαρίας,
ἀ πάντα νῦν μεθ' ὑπερβολῆς τὸν βασίλειον εἰςεκόμασεν οἶκον,
μακρὰ ἀν τὴν σεαυτοῦ ταυτηνὶ μακαρίσειας παροικίαν, πολλῷ τῆς
ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν προιημοτέραν τιθέμενος. Ἐλλὰ στέρησις
5 φίλων σε καὶ συνήθων λυπεῖ; Οἴδα μὲν ὡς ἐπίπονον τῶν ἄλλων
μᾶλλον τούτῃ καὶ δεινῶς συγχέαι λογισμὸν ἱκανὸν ὅν. Ἐκεῖνο δὲ
σοὶ φημι, ὡς εἴ μὲν τίς ἔστι φίλος τῷ ὅντι καὶ νόμον φιλίας τιμήσειν
εἰδὼς οὐδ' ἀτινφοῦν· ὅρφο τοῦ ποθουμένου διείργεται. Γίς γὰρ τόπου
διάστασις οἴα τ' ἔστιν ἔρωτα ψυχῆς ἐπισχεῖν, ὡς τε συνεῖναι μὴ ἐφεί-
10 το ναι τῷ ἔρωμένῳ; τίς δὲ διαστήσειν τὰ ἀδιάστατα; Οἵς γὰρ ἀδιάφο-
ρος ή γνώμη, τούτοις δηλαδὴ καὶ ή συνονοία ἀμέριστος καὶ ὁ δεσμὸς
ἄλυτος, εἰ καὶ τὸ σῶμα πολλάκις ἴδιοις ὅροις κατ' ἀνάγκην περι-
λαμβάνεται. Ἡς ἔγωγε μοίρας, οὗτος ὑμῖν τῷ ἔρωτι συμφυόμενος,
ῶς καὶ πελάγους κατατολμᾶν καὶ κινδύνων ἀνέπεισε, μόνον ὅτε τῷ
15 φιλουμένῳ καὶ σωματικοῖς εἰδώλοις περιτυχεῖν, ἄλλα τις ἀνάγκη.
κατέδησε τῆς ὁρμῆς. Εἴ δέ τις πλάσμα φιλίας, ἀλλ' οὐκ ἀλήθειαν
περικείμενος ἀπατᾶν οἴοιτο, οἷμως ἔτε μέν, δις γέ οὐδὲ παρὼν ἢν
δεξιὸς κατεφάνη, οὐχ ὅτι γε δὴ καὶ ἀπόντος φροντιεῖν ἔχοι. Σὺ δέ
μοι, ὃ φίλος, τὸ πᾶν ἥ τὸ πλέον θεῷ συγγινόμενος, δι' ὃν σοι καὶ
20 τὸ παθεῖν παραγέγονε, διά τε τῆς εἰς ἔαυτὸν ἐπιστροφῆς καὶ τῆς
πρὸς αὐτὸν ἀνανεώσεως τὸ ὀχληρὸν ἅπαν καὶ δύσφιρον ἀποσκεύα-
σια, σταθερὰ δέ σοι γαλήνη τῇ ψυχῇ καὶ ἄκρατος ἐκεῖθεν περιχυθῆ-
σεται ἥδονή. Παραινεῖ δέ σοι καὶ Σολομῶν ὁ σοφώτατος παιδείας
Κυρίου μὴ ὀλιγωρεῖν μηδ' ἐκλύεσθαι τῷ τούτου ἐλέγχῳ. Ἐκείνῳ.
25 γὰρ παιδείαν αὐτὴν διὰ μαστίγων ἐπιβάλλειν ἐπίσταται, οὐ τῷ
μακρὰν ὅντι αὐτοῦ καὶ ἀπωσμένῳ καὶ εἰς υἱοῦ καθισταμένῳ τάξιν τε
καὶ οἰκείωσιν. Εἴ τι οὖν σοι μέλει θεῷ μὲν καρτερίας ἐπίδειξιν
ποιήσασθαι καὶ ὑπομονῆς, ἥμας δὲ βιοῦν ἀλυπτότερον, ἄμαχος; ἔσθ
πρὸς τὴν ἐπήρειαν καὶ ἀκαταγώνιστος, γενναῖον δέ σοι τὸ φρόνημα
30 παρασκευαζέτω πρῶτον μὲν ἥ τῶν ἀμειγόνων ἐλπίς, δι' ἥν καὶ
πάντες δίκαιοι κακοπαθοῦσι καὶ κόλποις ἀναπαύσεως ἐναλίζονται,
δεύτερον δὲ καὶ τῶν ἔχόντων, εὖ ἵσμι, δεινῶν ἀνεθήσῃ, τῆς ἀργα-
λέας ταυτησὶ καὶ λυπρᾶς φυγαδείας τὴν οἰκαδεθάπτον ἀλλαττόμενος.

2. τὰ πάντα. 7. σοι φημὶ 8. ἡστινιοῦν 11. ὁ προσέθηκα
15. ἀλλὰ τὶς 21-22. ἀποσκευάσαι 26. ὅντι τοῦ. 32. ἀνεθίσῃ.
33. ἀλαττόμενος

ἀποκατάστασιν. 'Αλλ' οὐκ ἀργάς σοι τὰς ἐλπίδας ἡμῶν ὑποτείνομεν,
ἵδη δέ που σχεδόν ἔστιν δ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως
Κύριος, πέρας αἰσιον ἐπιθήσων τοῖς ἐλπιζομένοις.

λθ.

"Αλλη.

5 Χιέσις τῷ φιλανθρώπῳ θεῷ, ὅτι καὶ διεσώθης καὶ ὑγιαίνεις καὶ
περιχαρῶς ὑπεδέχθης, καὶ τοιοῦτον ἀσφαλῆ θεμέλιον τῆς ἐμπιστευ-
θείσης σοι παρὰ τοῦ φιλοχρόστου βασιλέως ἔξουσίας τὴν τοῦ ἀρχο-
μένου λαοῦ εὑπείθειαν καὶ ἐκουσίαν ὑποταγὴν ἐν ἀρχαῖς σοι μάλι-
στα ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια προκατεβάλετο, ἵνα καὶ αὐτὸς σπουδάσῃς
10 ἐποικοδομεῖν ὅσα πρὸς ὠφέλειαν τῶν ὑπηκόων, ὅσα πρὸς σωτηρίαν
τῆς σῆς ψυχῆς, ὅσα πρὸς εὐαρέστησιν θεοῦ καὶ τοῦ θεοφιλοῦ βασι-
λέως ὁρᾶς καὶ μὴ καταισχύνῃς μηδὲ τὴν φθάσασάν σου ἀρετὴν
μήτε τῆς ἡμετέρας περὶ σὲ ἐλπίδας μήτε τὰς χρηστὰς τῶν γνησίως
ἐπιγινωσκόντων σε ὑπολήψεις. "Α δὴ καὶ ἡμεῖς ἐπευχόμεθά σοι καὶ
15 διαφυλαχθῆναι σε ἐν πάσῃς ἀρετῇς κοσμιότητι εὐάρεστον θεῷ, εὐά-
ρεστον τῷ φιλοχρόστῳ βασιλεῖ, ποθούμενον τοῖς ὑπηκόοις, ἀνεπι-
βούλευτον ἔγχωδοις καὶ πολεμίοις δρωμένοις καὶ ἀοράτοις, καὶ ἡμῖν
ἀποδοθῆναι εὐλαῖς μῆγίων ἔξαιτούμεθα ὑγιαίνοντα.

μ'.

"Αλλη.

20 Καὶ πρὸς εἰς ὅψιν ἀλλήλων ἐλθεῖν αἱ διὰ τῶν φιλουμένων πεμ-
πόμεναί μοι παρὰ τῆς ἀγάπης σου προσηγορίαι πολλὴν τινα τὴν ἐν
Χριστῷ σου πίστιν καὶ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ἐνεφάνιζον. Οἵτις δὲ καὶ ὁ
φιλάνθρωπος ηὔδοκησεν ἐν ταῦτῳ γενέσθαι καὶ εἰς δμιλίαν ἐλθεῖν
οὐκ ἔτι διὰ τὴν ἐκείνων λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκό-
25 αμεν καὶ ἔγνωμεν οἵτις ἐπ' ὄλίγον κατὰ πάροδον ὅμιλησας τὸν ἐγκεί-

1. ἀράσσοι ἡμῖν λθ', Περιλαμβάνεται ἐν φ. 123^β-124^α μετὰ δὲ τὰς λέξεις ἀξίαν αὐτῷ ἐν σ. LII, 23 ἐν φ. 1α (β) καὶ ἐν φ. 125^α (B) τοῦ Βιενναίου χώδικος Phil. gr. 342 9. προκαταβάλλετο
18. ἀναδοθῆναι μ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 124^α-β τοῦ Βιενναίου χώδικος Phil. gr. 342. 23. ἐνταυτῷ

μενον τῇ ψυχῇ σου τῇς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης θησαυρόν. Διὸ καὶ τὸν
 ἡμέτερον· οὐ γὰρ οἶν τε διὰ στόματος· διὸ τοῦ παρόντος ἐμφανίζο-
 μεν γράμματος, τὸν τε ἡμέτερον πόθον διαναπαύοντες καὶ σοὶ μνή-
 μην τῆς ταλαιπωρίας ἡμῖν καὶ τῶν συγκειμένων σοι περὶ ὃν τε
 5 ηὕξω θεῷ καὶ ἡμῖν ἡξίστους εὑχεσθαι ἐκτιθέμενοι καὶ χάριν δευτέ-
 ραν τῷ διαιτονομένῳ τοῖς γράμμασι πολὺ κρείττονα τῆς φθασάσης
 εἰς αὐτὸν δι' ἡμᾶς ἀντιλήψεως παρατιθέμεθα, τὸ διὰ τοῦ γράμμα-
 τος ἐμφανισθῆναι σοι καὶ εὐχαριστῆσαι ὡς εὐεργέτη καὶ κηρύξαι τὸν
 10 ἔλεον. Αὐτὸς δὲ καὶ τῆς ἡμῶν ἀγάπης μεμνημένος καὶ εἰδός, οὗτος οὐ
 φιλία μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνδρείᾳ χαρίζῃ, τὸν εἰς ἡμᾶς μόνον κατὰ
 θεόν ἥλπικότα ἀνδρείων πένητα εὐεργετικώς. τήν τε χάριν τελείαν
 κατάθου, τὴν προσφένταν ἔξ ξθους τῷ ἀξιώματι δωρεὰν καὶ τιμὴν ἀπα-
 ράλητον χαριζόμενος καὶ τῆς σῆς ἀξιῶν κατὰ τὸ ἐγχωροῦν παροη-
 σίας τε καὶ ἐγγύτητος, ἵν' ἔχῃ καὶ αὐτὸς ἐπιδείξασθαι, ὡς ἀξίως
 15 παρὰ τῆς σῆς περιφανείας τοῖς ἐγκρίτοις κατείληκται. Γνοίης δὲ
 καὶ αὐτὸς ὡς οὐ προφάσει καὶ οἴκτω τὴν ἀξίαν αὐτῷ καὶ τὴν πρὸς
 σὲ ἐγγύτητα, ἀλλ' εἰς ἀπόδειξιν πλείονος ἀνδρείας καὶ γενναιότητος
 παρὰ τῆς σῆς ἀγάπης ἐξηγησάμεθα καὶ ὡςπερ ἡμᾶς ἐθεράπευσας,
 τὸν ἀνατεθειμένον ἡμῖν εὐεργετήσας, οὕτω καὶ θεῷ εὐηρέστησας,
 20 δικαίως διαιτήσας ταῖς ἀρεταῖς καὶ φιλίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ τὰς καθήκοντα
 δους καὶ πάντας εἰς ἀνδρείαν παρακαλῶν διὰ τῆς εἰς τὸν προσα-
 χθέντα σοι παρ' ἡμῶν εὔποιίας.

μα'.

Τῷ ἀδελφῷ μαγίστρῳ

Τοὺς ἐκ βασιλικῆς σοὶ κελεύσεως ἀποσταλέντας ταγματικοὺς νῦν
 25 καὶ ἔξ ἀδελφικῆς δέξαι παρακλήσεως, ἀδελφέ. Καὶ εἰ μὲν ἀδικοῦντο,
 καὶ Θεῷ καὶ βασιλεῖ καὶ ἀδελφῷ χάρισαι, ὃνδικός πτωχὸν ἐκ χειρὸς
 στερεωτέρων αὐτοῦ· εἰ δ' αὐτοὶ μᾶλλον ἄλλοις ἐπάγουσι λυπηρά,

4. σε 5. ἐντιθέμενοι 8. κηρύξαι 12-13. ἀπαράληπτον
 δέξιον 16. οἴκιον 17. ἀνδρείας β : ἀνδρίας Β 20. διαιτήσας
 Β : διαιτήσας διαγραφέντος τοῦ δι β. 20. καὶ φιλία β : καὶ καὶ
 φιλία Β 20. ἀνδρείαν α: ἀνδρίαν Β 22. εὔποιίας β : εὐεργεσίας
 ποιίας Β μα': Περιλαμβάνεται ἐν φ. 1^α τοῦ Βιενναίου κώδικος
 Phil gr. 342 27. στερεωτέρων ἄλλοις

ὅπως Θεῷ χαριῆ σκόπησον. Βασιλεὺς δὲ χρηστὸς καὶ ἀδελφὸς εἰ Θεοῦ οὐδὲν τοῦ Θεὸν εὑφραίνοντος τῷ Θεοφίλεῖ γαριέστερον.

μβ'

To Ü αὐτοῦ

"Ισως λάλος δόξω καὶ περιττὸς οὗτος τοῖς λόγοις ὥσπερ τις
δέξις θηρευτὴς σιγῶντα καὶ λανθάνειν ἔθιστοντα καταδιώκων τε καὶ
ἔρευνώμενος· ἀλλ' οὐκ αἰσχύνομαι περιττῶς δοκεῖν ἀγαπᾶν. Διὸ καὶ
νῦν τοῦ μοναχοῦ τοιετονὶ ἐλπίδας ὑποθέντος μοι κατὰ τὴν μνήμην
τοῦ ἡγαπημένου Χριστῷ μαθητοῦ ἐν τῷ θείῳ τούτῳ σοι τεμένει
περιτυχεῖν διὰ τὸ λίαν φιλόθεον, οὐκ ἔκρινα δεῖν δέχα συλλαβῆς
ιο ἐμῆς αὐτὸν ἐποφθῆναι σοι. "Οδεν προσαγορεύω σε καὶ ἀσπάζομαι
καὶ ἐπὶ ταῖς ἀλλοκότοις ἀποδημίαις παρηγορῶ. Οἶδα γὰρ ως οὓς
καταθυμίως σοι γίνονται. Εἰδ' οὖν ὥσπερ τοῖς πρὸς τὸν ἥλιον βλέ-
πουσιν ἔστιν (;) τὸ φωτίζεσθαι θερμαλνεσθαι, οὕτω καὶ τοῖς πρὸς
σὲ γράφουσιν ἀνάγκης

μγ'.

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର

"Ηδη τῆς Κυζίκου μέλλον μεταχωρεῖν ἐδεξάμην σου τοῦ διὰ
θαλάσσης κινδυνεύσαντος μοναχοῦ δευτέραν ἀντὶ τῆς πρώτης πεμ-
φθεῖσαν ἐπιστολήν, καὶ μέλλοντα αὐτὸν ὡς ἐν Φαιάξιν ἥμιν διηγεῖ-
σθαι τὰ κατ' αὐτὸν οὐκ ἐπέτρεψα, εἰπών, ὅτι, ὃ βέλτιστε μοναχῶν,
τὰ τοῦ Ὀδυσσέως παθών, ἄφες Ὁμήρῳ τὰ περὶ τούτων διεξελθεῖν,
μᾶλλον δέ, ἐπεὶ καὶ διεξῆλθεν ἡδη δι' ὧν καὶ Λαιστρογόδσι καὶ
Κύκλωψι καὶ Σκύλλῃ καὶ Χαρύβδει οἰόμεθα ἐμπελάσαι σε καὶ δις
θαινέειν καὶ πρὸς αὐτοὺς φοετῆσαι τοὺς τῶν νεκρῶν κευθυῶνας καὶ
νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα, τυχὸν δὲ καὶ τῷ Θηβαίῳ Γειρεσίᾳ περιτυ-
χεῖν. Μὴ κατασμικρύνῃς τῶν ἀπαγγελθέντων τὸ μέγεθος τῇ τῶν

^{μβ'.} Περιλαμβάνεται ἐν φ. 202 α-β. 'Ἐν τέλει ἀφανῆς ἢ διεξεσμένη;

4. ὥσπερ. μγ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 202^β – 203^α τοῦ Βιεν-
ναίου κώδικος Phil. gr. 342. 27. ἀπόγγελθέντων

πραγμάτων σμικρότητι. Πλὴν ἔπει καὶ ἐμοὶ ἡ δόδος ἦν ἐν χερσὶ καὶ δ ἀντίδικος παρῆν, παραμυθηθεὶς ἀμύνης τέως οὐκ ἔτυχον. Ἐλθὼν δὲ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ ταῖς τῆς νόσου προσβολαῖς ἐν χρῷ τοῦ θανάτου γενόμενος, καίτοι τῆς προτέρας ἀσθενείας περιφέρων ἔτι 5 τὰ λείψανα, ἔδεξάμην σου καὶ ἔτέραν ἐπιστολήν, ἵνα ἀντὶ δύο τῶν παρ' ἐμοῦ ὡς πολλῶν ίσιωντάσιον ἀνταπέστειλας. Καὶ τότε μὲν οὐδὲν ἔδυνάμην σοι ἀντιφθέγξασθαι, προτιμοτέραν ἄγων τοῦ ζῆν τὴν μετάστασιν· νῦν δέ, ἐκεχειρίας μικρᾶς ἀπὸ τῆς νόσου δοθείσης, προσαγορεύω σε τὴν φιλτάτην μοι κεφαλήν, καὶ τὴν δύσνηράν μου 10 ζωὴν ἐμφαγίζω σοι καὶ μεμνῆσθαι μου καὶ ὑπερεύχεσθαι ἀξιῶ.

μδ'.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σοὶ μὲν ὡς φιλοτέκνῳ πατρὶ λαμπρὰ δοκεῖ τὰ ἐμὰ καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ἔγκωμίοις ἀφειδέστερον κέχρησαι· ἐμὲ δὲ τὸ μηδὲν ἔμαυτῷ συνειδέναι καλὸν καὶ τῆς ἐπισκοπῆς ἀρίστη καὶ δλως τῶν θρόνων 15 ίστη κάτω καὶ τῇ ἀπράγμονι ἔπειθε σχολῆι σιγγηρᾶν. Ἐπεὶ δὲ εἴτε αἱ ἀμαρτίαι μου, ὡς φημι, εἴτε, ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ὁ θεὸς ἐπήνεγκεν οὐχ ὅπερ ἥθελον ὡς οἶδεν αὐτός, ἀλλ' ὅπερ ἐκεῖνος ἔβούλετο, εὔχομαι καὶ ὑμᾶς αἰτῶ τοῦ·συνεύχεσθαι τὸν γενόμενον τοιούτου βίου νομέα γενέσθαι καὶ τοῦ νεμηθέντος προστάτην, ἵνα μήτε 20 τὰς τῶν πολλῶν ἐλπίδας ψεύσθηνται ποιήσω, μήτε τὴν ὑμετέραν διδασκαλίαν ἐλέγξω. Εἰ δὲ τὸ πρὸς τὰς τῶν φιλουμένων αἰτήσεις ἀποπληροῦν ἔστι τις δύναμις, ἵσως·οὐ δύσθυμος καὶ κακὸς εὑρεθῶ.

με'.

Τοῦ αὐτοῦ.

'Ἐβουλόμην, ὡςπερ ὑμῖν ἔστι τοῖς κυρίοις μου ράδιον τὸ ἀξιοῦν, 25 οὕτω δὴ καὶ ἐμοὶ τυγχάνειν τὸ πληροῦν τὰ αἰτούμενα. Ἐπεὶ δὲ τῇ βουλήσει οὖκ ἔστιν ἡ δύναμις σύνδρομος, ἀνταξιῶ συγγνώμην ἔχειν μοι οὐκ ἀδικοῦντι μᾶλλον ἡ συναδικουμένω τῷ ἐλλιπεῖ τῆς δυνάμεως. Εἰ δὲ ὡςπερ θεῶ, οὕτω καὶ τῶν φίλων τῷ ἀληθεῖ φίλον τὸ

10. σου 16. ὡς φημὶ με'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 203^ῃ τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΜΩΝ ΤΟΜΟΣ Κ'

3

κατὰ δύναμιν, οὐκ ἀμφίβολος ἢ συγγνώμη πάντως οὖδε διαπεσεῖται τῆς φιλίας τὸ δίκαιον.

ματ'.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ τῆς εἰς ἀρχῆς φιλίας μεμνημένος καὶ μὴ μετακινηθεὶς τὴν
ἢ γνώμην, μηδὲ ἄλλοιωθεὶς. τὴν προαίρεσιν, ἔβουλόμην οἶός τε εἶναι
ταῖς φιλικαῖς ἐπαγωγαῖς ὑπουργεῖν. Ἐπεὶ δὲ τὰ τῇ προνοίᾳ μου
μποκείμενα μοναστήρια τῶν βιοθείας δεομένων, οὐ τῶν ἔτεροις
παρέχειν δυναμένων εἰσί, καὶ ἐγὼ διδόναι τι μᾶλλον αἰτοῖς ἢ ἀφαι-
ρεῖσθαι τι ἀπ' αὐτῶν ἔκρινα δεῖν, αἱ τε ἐπισκοπαί, ρῦδ' εἰ πολλα-
πλασίους τῶν δύντων ἦσαν καὶ εἰς ἐπιτάγματος οἱ ἐν αὐταῖς ἐπεγί-
νοντο, υῦδ' οὕτως ἔξηρχουν [ἀν] ραδίως πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ἀξι-
ούντων ποιμένας προβαλέσθαι ἐν αὐταῖς, διὰ τοῦτο ἀντιπαρακαλεῖν
ἀναγκάζομαι συγγνώμην τοὺς φίλους μου ἔχειν μοι, εἰ μὴ δύναμαι
πληροῦν τὰ αἰτούμενα ἦν καὶ αὐτὸς φιλικῶς παρασχὼν ἐν τοῖς
τοῦ δυνατοῖς καὶ δικαιοῖς οὐκ ἀτυχήσεις μου.

μετέ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ τὸ μικρὰ εὑρεγετεῖν ὡς μικρολόγον ὑφορώμενος καὶ τὸ
μεγάλα μὴ δυνάμενος, ἄλλὰ καὶ ὡς ὑπὲρ ἐμὲ μὴ προϊέμενος, οὐκ
ἔβουλόμην μέμψιν ἀντ' εὐλογίας ἐμαυτῷ προξενεῖν παρὰ τῶν μὴ
20 κατὰ τὴν περὶ τούτων κρίσιν συμφερομένων μοι, καὶ διὰ τοῦτο
μέχρι τοῦ νῦν παντελῶς ἢ χειρὶ πρὸς ὑμᾶς συνεστάλη μοι. Ἐπεὶ δὲ
νῦν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ Βασιλείου ὑπεμνήσθην, διτι χρεία σοι τυγχάνει
τινῶν, ἥγησάμενος καὶ τὸ μικρὸν ὡς χρειῶδες μὴ δόξαι ἀπόβλητον,
ἄλλως τε μηδὲ κρίνων χρείαν εἶναι μικροῖς τῷ ἀρκουμένῳ τὰ ὀλίγα
25 ταῦτα, τῶν πρώτοις τελείων ἀριθμῶν κατὰ τοὺς εἰδότας ἀριθμεῖν
ἀπαρτίζοντα, ἔξαπέστειλα χρυσοῦ νομίσματα ἔξ. Σὺ δὲ μεμνῆσθαι

μετέ. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 203^ῃ — 204^ῃ τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil.gr. 342. 8. διδόντος 9. πολλοπλασίους.

μετέ. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 204^ῃ — 2^ῃ τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil.
gr. 342. 23. ἥγησαμένων 23. μὴ δὲ

·ῆμῶν ἐπ' ἀγαθῷ καταξίωσον ἐν ταῖς πρὸς θεόν σου καθαραῖς προσ-
υψαῖς.

μη'.

Τοῦ αὐτοῦ

Καὶ ἐπὶ ταῖς κατὰ τὸ ἀναγκαῖον τῆς φύσεως ἐπισυμβάσαις σοι
·5 πληγαῖς, μᾶλλον δὲ συμφοραῖς ἐπεστέναξα καὶ ἐπὶ ταῖς ἐκ τῆς
ἐνίων κακίας ἐπελθούσαις σοι θλίψει συνεπάθησα καὶ ἐπὶ ταῖς ἐξ
ἐπιβουλῆς καὶ ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ συνήλγησα. 'Άλλ'
·10 ἐπεὶ πάντων ὅμοῦ πολλὰ τῷ βίῳ τὰ παραδείγματα, καὶ ἐμαυτὸν ἐνουθέτησα καρ-
τερεῖν καὶ ὑμῖν ἔκρινα δεῖν παραινεῖν μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψειν,
τούτων ἀναίρεσιν ἢ τὴν ἐπὶ τούτοις ὑπομονήν.

μθ'.

Τοῦ αὐτοῦ.

'Απέλαβον ὅπερ ὥτουν, καὶ οὐκ ἀπέλαβον ὅπερ εἶχον, πνευμα-
τικὲ ἀδελφέ, καὶ φιλοσοφῶ νῦν ὀλίγα μὲν λόγοις, ἔργοις δὲ τὰ
·15 πολλά. Τοιούτοις γὰρ συνοικῶ καὶ μετὰ τοιούτων αὐλίζομαι, καὶ
ἔστι μοι νῦν ἀντὶ τῶν ἀστικῶν θορύβων ἡρεμία κακῶν καὶ ἡσυχία
πολλὴ καὶ ὡδαὶ καὶ ὕμνοι πνευματικοὶ καὶ τάλλα τῶν ἔκτὸς ἵκανὰ
καὶ οὐδὲν τῶν δεόντων ἀπεστι πλὴν ἢ σύγτροφος φιλία καὶ ἡ ἐνίας
·20 μετὰ τῶν ἡλίκων καὶ συνήθων ἀναστροφή. 'Άλλὰ τοῦτο παραμυθεῖ-
ται τὸ μὴ ξῆν μόνη τῇ σαρκὶ, ἀλλ' ἔχειν τι καὶ θεῖον ἐν ᾧ μῖν, φῶ
δυνάμεθα ἀρρήτοις συνάπτεσθαι συμπλοκαῖς καὶ τῶν φίλων καὶ
ἀπόντων κατατρυφᾶν. "Ερρωσο τοίνυν καὶ φιλοσοφῶν διατέλει καὶ
προσανορευέσθω μοι διὰ σοῦ καὶ εἴ τις ἄλλος ἔστι τῶν φιλούντων με.

v'

Τοῦ αὐτοῦ.

·25 Οὐκ ἔξεγένετο μοι συντάξασθαι σοι κατὰ τὴν ἔξοδον, ἀδελφὲ
μη'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 2094^β — 205^α τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil.
gr. 342. μθ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 205^α τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342 v'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 205^β — 206^α τοῦ Βιεν-
ναίου κώδικος Phil. gr. 342

ποθεινότατε. Διό, ὅσπερ οἱ ναυτιῶντες καὶ πολλὴν ἀπὸ μακροῦ πλοῦ καὶ κλύδωνος ναυτίαν ἐν τῇ ψυχῇ ἔαυτῶν περιφέροντες, θάτ-
τον ἐκ τῆς νεώς ἔαυτοὺς ἐπιρρίπτουσι πρὸς τὴν γῆν, ὅμοίως ἔχειν·
καμὲ καὶ τεταραγμένον ἀπορριφῆναι τῶν καθ' ὑμᾶς, ὑπεράντλων μοι
5 γενομένων τῶν ἀκοῶν ἐκ τῶν συνεχῶν καὶ ματάίων ἄλλων περὶ ἄλλα
ὅμιλιῶν.^{ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΡΗΦΑΛΗΟΝ ΤΑΜΙΑΝΟΥ Θ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΟΜ. ΕΡΕΤΙΚΟΝ ΑΙΓΑΙΟΝ ΦΑΡΑΓΓΩΝ ΚΑΙ ΛΙΜΑΝΩΝ} “Ομος καὶ ἀπελογησάμην διὰ τοῦ κοινοῦ ἀδελφοῦ καὶ πέ-
ποιθα ἡδη τὴν συγγνώμην λαβεῖν. Πλὴν ἐπεί μοι πρόσεστιν δσην ἐβου-
λόμην ἐνθάδε σχολὴ νῦν, ἔκρινα δεῖν καὶ διὰ τῶν τῆς χειρὸς συμβόλων
τὸ πάθος μου τῆς ψυχῆς γνωρίσαι σοι καὶ τὴν συγγνώμην αὐτῶν δι·”
10 ἐμαυτοῦ ἔξαιτήσασθαι. ‘Ἐπεὶ γὰρ οὐκ ὅμματα μόνον ἡμῖν ὁσπερ τοῖς
ἄλλοις ζώοις ἡ φύσις δέδωκεν, ἀλλά τι καὶ κρείττον ἐστιν ἐν ἡμῖν
ῳ δυνάμεθα καὶ τῆς αἰσθήσεως δίχα ἀλλήλους δρᾶν καὶ συγγίνε-
σθαι, ἔξεστι καὶ μεμνῆσθαι καὶ ἀπολαύειν ἀλλήλων καὶ μηδεμίαν-
ῦφεσιν τῇ ἀπουσίᾳ τὴν φιλίαν προσδέχεσθαι.

15

να’.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πολλὰ ἐπὶ πολλοῖς δυστυχήσας ἐγὼ κατὰ τὸν παρελθόντα τοῦ-
τον καιρὸν τῆς ἐν τῇ βασιλευούσῃ ἐπιδημίας μου, τοῦτο πρῶτον
οἶδα καὶ μέγιστον, τὸ μὴ γενέσθαι μοι, ὡς ἐβουλόμην, συγγενέσθαι
καὶ συναναστραφῆναι καὶ συνομιλῆσαι τῇ σῇ τιμιότητι καὶ ἐπὶ τὸ-
20 αὐτὸ δυνδιάγειν σοι καὶ ἀπολαύειν σου. Εἰς τοῦτο γὰρ οὐκ οἶδα
ὅπως περιέστησαν τὰ ἔμα, ὥστε τοὺς μὲν τῶν φίλων ὑφορᾶσθαι
καὶ δεδοικέναι τὸ ὀφθῆναι συγγενούς μοι, πρὸς δὲ τοὺς [τάνα-
τία βουλομένους] ἔμε τοῦτο ἔξευλαβεῖσθαι καὶ τὴν μοναξίαν ἀσπά-
ζεσθαι. ‘Ἄλλ’ εἰ καὶ ὑπὸ τῶν ἔξωθεν οὕτω πολλάκις ἀγόμεθα ἢ
25 οἰκονομεῖν ἀναγκαῖόμεθα, ἀλλὰ τὸν ἔνδον ἐν ἡμῖν τῆς ἀγάπης πυρ-
σὸν ἀσβεστον διατηρεῖν καὶ ἐπὶ τούτοις πλέον μᾶλλον ἔξαπτειν
αὐτὸν οὐδὲν πάντως τὸ κωλύόν ἐστιν. ‘Ισθι οὖν οὗτος με ἔχοντα
καὶ οὗτος δεὶ διατεθεῖσθαι πρὸς σέ, τὴν φίλην μοι κεφαλήν. ‘Άλλα-
καὶ κατὰ τὴν ἔξοδον, ὡςπερ οἱ ἐν μακρῷ πλῷ καὶ ἀγρίῳ κλύδωνι ἱκα-
30 νῶς ναυτιάσαντες καὶ ἀηδίας ὅντες μεστοί, ἀθρόως παραφανέντι

5. ματαίων ἄλλου. 7. πρὸς ἐστιν 12. μηδὲ μίαν. να’. Πε-
ριλαμβάνεται ἐν φ. 206^a — 207^b τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr..
342. 22-23. τάνατία βουλομένους προσέθηκα 27. κωλύον ἐστιν.

λέμβῳ ποθὲν ἔαυτοὺς ἐπιρρεόπτουσι πρὸς τὸ θάττον εἰς τὴν γῆν
ἐκπεισεῖν, οὔτω δὴ καὶ αὐτός, ἀπὸ τῶν διαθρυλησάντων μου τὰ ὡτα
συνεχῶν καὶ διαφόρων λόγων βαρέως διατεθεῖς, ἀπροσφωνήτους
πάντας λοιπὸν τοδεῖς φίλους μου καταλιπών, κατέτεινον ἐπὶ θάλασ-
· σαν, καὶ τῷ φέροντι πνεύματι δοὺς ἔμαυτόν, ἔξωσθην εἰς τὴν γεν-
νησαμένην πατρίδα μου, κάκεῖθεν, τῇ αὐτῇ φορᾷ ἐνδοὺς ἔμαυτόν,
· ἐπεὶ με καὶ ἐνταῦθα αἱ φῆμαι δίκην 'Ερινύων διώκουσαι κατελάμ-
βανον, οὐκ ἔστην μέχρις οὖς κατήντησα εἰς τὰ ὅρη ταῦτα Σιών καὶ
εἰς τὴν ἐρημίαν τῶν ἐν ἄστει κακῶν. Καὶ νῦν ἐφ' ἡσυχίας ἔαυτῷ
· 10 μόνῳ καὶ τῷ θεῷ συλλαλῶ, πολλάκις δὲ καὶ τοῖς βιβλίοις μου καὶ
τοῖς δένδρεσιν. "Εστι γὰρ ἡμῖν ἀσχολία μὲν μεριμνῶν καὶ λόγων,
οἵ τα ἔργα τῶν ἀνθρώπων φιλοῦσι λαλεῖν, σχολὴ δὲ καὶ μέριμνα
τῶν λογίων τοῦ πνεύματος καὶ συνδιαγωγὴ μετὰ τῶν φοβουμένων
τὸν Κύριον, δλίγα μὲν λόγους, ἔργοις δὲ τὰ πλείω φιλοσοφούντων.
· 15 'Ως ἂν μὴ διὰ τὸ δύσκολον δῆθεν τοῦ τρόπου μου ἀνιαρῶς με
φέρειν τὴν ἐπὶ τῆς ἐρημίας διαγωγὴν οἰηθῆς, ἔγνωρισά σοι τὰ κατ'
ἔμε, εἰδὼς ἐν λόγῳ τίνι σὲ τίθεμαι καὶ τὰ ἔμα, ἵνα συγχαίρειν ἔχῃς
μοι καὶ μὴ λυπεῖσθαι ἐν τῷ δοκεῖν, ως ἐξ ἀναφρόστων ἥθων ἦ
τρόπων ἀσυμφύλων καὶ δυσξυμβόλων ἐκτὸς εἰμι συλλόγων καὶ
· 20 πανηγύρεων καὶ βασιλικῶν δμιλιῶν καὶ φιλοφρονήσεων, ἐπειδὴ
κρείττιο ταῦτα ἐκείνων καὶ κατὰ πολὺ τιμιώτερα. Σοὶ δὲ εἴη ἀξίως
θεοῦ καὶ τῆς περὶ σὲ ὑπολήψεως ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἀναστρέ-
φεσθαι πράγμασι, καὶ πλέον τούτων ἀπαιτοῦμεν οὐδέν. Χαρισθείη
μοι ἡ ζωὴ καὶ ἡ εὐχὴ καὶ ἡ ἀγάπη σου, φίλων καὶ πατέρων καὶ
· 25 διδασκάλων ἀριστε καὶ διὰ πάντα πάντων μᾶλλον ἐμοὶ τιμιώτατε.

νβ'.

Ἐις τὸν βασιλέα.

Καλὸν εἶναι κρίνων, ποθούμενε δέσποτα, παντὸς πράγματος
εἰδέναι καιρόν, οὐκ ἐν τῷ πολλὰ γράφειν ἀττικέζειν νῦν οἶομαι δεῖν,
ἀλλὰ λαχωνίζειν ἐν τῷ γράφειν μικρά. 'Ο γὰρ προσών σοι τῶν
· 30 παρόντων ὄχλος οὖς δίδωσι σχολὴν ἀκροασθαι λόγων μακρῶν, δπερ

5-6. γενησομένην 17. σε 21. καταπολὺ 21. σὺ
νβ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ: 207^β — 208^α τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342.

ἢν σοι ἐπὶ τῆς ἀδείας τῆς πρότερον. "Ομως εἴη ὁ Θεὸς συναντιλαμβανόμενός σου καὶ διευθύνων σου τὴν ἀρχήν, καὶ ἔξεστί σοι καὶ πολλὰ πράττοντι ἀκροῦσθαι πολλῶν Ἐγὼ δὲ ἀξιον μέν σου ἔχων οὐδέν, βουλόμενος δὲ εἰς τὴν παρ' ἐμοῦ ἀνάμνησιν ἀγειν σε, ἀμα δὲ καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληρῶν, ἐκ τῶν κήπων τρυγήσας τῶν φιλικῶν, οἵ μοι πρόκεινται εἰς τρυφήν, τὰς παρούσας σοι υριδακίνας ἀπέστειλα, ἃς 8χομαι καὶ ἀρεστὰς καὶ ἡδείας φανῆναι σοι, ἵνα, εἴ τοι αὗται δόξουσι, καὶ ἐτέρας προσθήσωμεν.

Χαρίσαντό σοι ὁ Θεὸς τῇ οἰκουμένῃ πάσῃ καὶ ἡμῖν, δέσποια πονηταὶ καὶ πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ καὶ κρατῦναι τὸ δίκαιον καὶ ἀτιμάσαι τὸ ἄδικον καὶ τὰς τῆς πλεονεξίας ἐκκόψαι ὕιζας καὶ ἀνθῆσαι πάλιν ποιῆσαι σοφίαν τε καὶ εὔσεβειαν καὶ τὸν εἰς τοὺς πένητας ἔλεον διὰ τῆς τῶν ταῦτα ἔχοντων ἀρχόντων προόδου καὶ προβολῆς.

15

νγ'.

Τὰ ἐκ τοῦ βασιλέως ἀντίγραφα.

'Εδεξάμην σου τὸν διὰ τοῦ γράμματος μακαρισμόν, ἀδελφέ, καὶ ἀπεδεξάμην σου τὴν περὶ ἐμὲ ὑπόληψιν, εἰ καὶ ἐλάττονα ταύτης ἐμαυτὸν εὑρίσκω κατὰ πολύ. "Ομως ἵσθι, ὅτι ἐν τούτῳ κρίνω μὴ πάντη με ἀμελεῖσθαι ὑπὸ Θεοῦ, ἐν τῷ δοῦναι μοι μετὰ τῶν φοβουμένων αὐτὸν ἀναστρέφεσθαι καὶ εἰς ἔμμνους καὶ ψόδας πνευματικὰς καὶ τὴν ἄλλην καθαρὰν καὶ ἀπερίσπαστον διαγωγὴν ἀπόμοιράντινα ἀναλίσκειν τοῦ χρόνου μου τῆς ζωῆς καὶ σχολάζειν κἄν πρὸς βραχὺ ἀπὸ τῶν τοῦ βίου περιολκῶν καὶ συγχύσεων. "Οτι δὲ ἐν τῷ ἐκζητεῖν τινα τὸν Θεὸν οὐδὲ τῶν τοῦ σῶματος ἀναγκαίων χρειῶν προσγίνεται ἔνδεια, δῆλον ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς οὐκ ἐμοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν συσκήνων ἐμοί. "Ετι γὰρ ἡμῖν καὶ λαχάνων φορὰ καὶ κῆποι δωροφοροῦντες καὶ τέρπουσαι ὑποκείμεναι ἀρουραὶ ὥσπερ ἐκ τινος περιωπῆς, οἵδν τι πέλαγος διμαλές καθορώμεναι. Οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ὑπεροχίας ἡ φιλία δοκιμάζει μοι οἵς ἐμαυτόν τε καὶ τοὺς συνόντας ἔστιῶν μείζονα ἐμαυτὸν

8. προσθήσομεν 11. κρατῦναι νγ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ.
208^{α·β} τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

ήγοῦμαι τῶν στενοχωρούμένων τοῖς θησαυροῖς καὶ τὰς μεγάλας καρπουμένων ὀρχάς.

vδ'.

Τόῦ αὐτοῦ

5 Οὐκ οἶδα τίνα χρὴ μεμφθῆναι, πάτερ πνευματικέ, εἴτε ὡς ὄλιγόψυχον ἐμὲ, εἴτε ὡς διάθυμον σέ. Πλήν, δπως ἂν ἦ, ἀσχάλλω μὴ μαθὼν τὴν διδίκησιν τῶν ἀνατεθεισῶν σοι περὶ ἐμοῦ ὑποθέσεων. "Ομως κανὸν ὄλιγώρως προήχθην διάθυμίας σοι ἐπενεγκεῖν ἔγκλημα,
10 ἀλλ' οἶδα ὅτι οὐδὲν αὐτὸς τῶν δυνατῶν ἔξ διηγωρίας ἐνέλιπες ἀλλ'
ἀτία γεγένηται. "Ομως κανὸν ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς πάντα τὸ ἐλλεῖπον ἐκπλήρωσον καὶ περὶ πάντων λεπτομερῶς γνωρίσαι μοι καταξίωσον.
"Ἐν ταῖς εὐχαῖς μὴ ἐπιλάθου μου.

vε'.

Τόῦ αὐτοῦ

Εἰ καὶ ἡ φιλία πρόφασις ὀρκοῦσα ἦν ἀεὶ μόνη εἰς τὸ γράφειν
15 σε, προσφιλέστατε ἀδελφέ, νῦν, ὅτε ἡ χρεία συνέζευκται τίς ἀπόλο γία ἔξαιρήσεται μέμψεως τὸν μὴ γράφοντα; Τοίνυν ἐγώ, καὶ τὸν ἐμαυτοῦ θεραπεύων ἔρωτα τῆς ψυχῆς καὶ μέμψεις ἔκκλινων, ἥνικα ἂν καὶ διακομιστὴν εὑπορήσω λαβεῖν, γράφω καὶ προσαγορεύω σε τὴν φιλτάτην μοι κεφαλήν. Σὺ δέ, εἰ μήτε διάθυμίας μήτε φιλίας ὄλιγωρίας ἔγκληματι βούλῃ ὑποπεσεῖν, πρὸς ἀμφότερα δίδου σαυτόν,
20 πρὸς τὸ καὶ τὰς φιλικὰς ἀξιώσεις ἀποκληροῦν καὶ τὰ διοικούμενα διὰ γραμμάτων δηλοῦν, ὡς, δπότερον ἂν ἐλλείψῃ κολοβὴν τὴν χάριν ποιεῖ καὶ ὄντως ἄχαριν. Ἀλλὰ τούτων μὲν οὐδέτερον εἰκάζειν ἐπὶ σοὶ χεή,
25 ἀλλὰ τὸν τῶν πραγμάτων ὄχλον καὶ τὴν ἐκ τῆς ἔναγχος ἀναρραγείσης κακίας ταραχὴν ἥγήσασθαι ποιῆσαι τὴν ἀναβολήν, νῦν δὲ δσον ὄπω
καὶ πάντα ἀπήρτισμένα προδέχεσθαι.

Τούτοις ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς ψυχαγωγῶν ἐμαυτόν, ἐλπίζω μὴ δόξαι τοῦ ὄντος κακὸς στοχαστής. Πλὴν εἴη Κύριος δ Θεὸς εἰς αἴσιον

νδ' Περιλαμβάνεται ἐν φ. 209^a τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342. 10 καὶ ἀπὸ

νε'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 209^a-^b τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil gr. 342. 20. βούλει 21. διούκόύμεγα 23. οὐδ' ἔτερον.

πέρας διεξάγοντα σου τὰ πράγματα, καὶ οὐδέν ἡμεῖς πολυπραγμονί-
σομεν.

νζ'.

Εἰς τὸν βασιλέα

Ωσπερ οἱ διὰ χρόνου φίλον ἴδοντες ἀπόδημον φιλοφρόνως τε
καὶ περιχαρῶς μποδέχονται καὶ περὶ πολλοῦ ποιοῦνται καὶ κατα-
στάζονται, οὕτω δὴ ἐγώ, ποθούμενε δέσποτα, διὰ χρόνου πάλιν τὸν
συνίθη τῆς βασιλείας σου ἄγγελον, τοὺς ποθεινούς σου λόγους, φημί,
Θεασάμενος, ἡδέως τε διετέθην καὶ περιεπευξάμην καὶ κατεφίλησα,
μᾶλιστα τὸ πρότερον ἥθος καὶ τὴν ἀρχαίαν χρηστότητα καὶ ἥδονὴν
καὶ γλυκύτητα μετὰ τοῦ φιλανθρώπου τρόπου καὶ ταπεινοῦ ὅρῶν
διασώζοντα, οὐδένα δύκον ἀπὸ τοῦ προτεθέντος μεγέθους ὑπέφαινον.
Διὸ καὶ ὡς ἥδιστα διατεθεὶς ἐπ' αὐτοῖς ἐπηυξάμην εὔτυχησάι τὴν
πολιτείαν Ρωμαίων καὶ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς ἔχειν τὸν τούτων πα-
τέρα ἕρχοντα καὶ προστάτην καὶ βασιλέα αὐτῆς, οὕτω τὸ βάρβαρον
καὶ τραχὺ τῆς ἔξουσίας εἰς ἥθος ἡμερον καὶ φιλάνθρωπον ἀμειψά-
μενον. Ἡ δὲ τῶν στίχων ἐπιταγὴ ἐν τῇ πρώτῃ σχολῇ οὐκ ὅχνον
ἔμοι, ἀλλ' ἥδονὴν ἐνεποίησεν. Ἀπὸ δὲ τῆς ἀγοραίου συγχύσεως καὶ
τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν ἀκαίρων τῆς πόλεως ὁμιλιῶν νῦν εἰς ἔμαυτὸν
συσταλεὶς καὶ μόνοις τοῖς ιεροῖς νῦμνοις καὶ τοῖς βιβλίοις ἀσχολού-
μενος, ἡδέως τὰ τοιαῦτα δέχομαι ἐπιτάγματα καὶ ταχέως ἐπιτελῶ.
Εἰ γὰρ καὶ μὴ ἀξίως τοῦ κελεύοντος δύναμαι, ἀλλ' οὖν ὡς δύναμαι
βιώλομαι. Ὁθεν καὶ τούτους ἢ τὴν πρόσταξιν ἐνεγκοῦσα ἡμέρα γε-
γονότας εἶδεν· ἀλλ' ἢ βραδυτής ἐκ τοῦ διακομιστοῦ ἀπορεῖν, οὐχὶ
ἐκ τοῦ τὸν γράφοντα ὑστερεῖν. Εἴ τι οὖν ἄλλο ἔστι σοι, δέσποτα
ἐπεί σοι ἢ τῶν ἔμῶν ἐκγόνων ἀμορφία οὐκ ἔστιν, ως ὅρῶ, ἀηδής,
κέλευε, καὶ τὸ πρόθυμον οὐκ ἔκλείψει τούμδν. Εἴη δὲ ὁ Θεδς εἰς πᾶν
ἀγαθὸν συνεργῶν σοι καὶ πρὸς τὸ ἀρεστὸν κατευθύνων σου τὴν ἀρχὴν
καὶ τὰ πράγματα· καλὸν γὰρ εἰς τοιοῦτον τέλος ἀπασαν ἔμὴν καταλή
γειν ἐπιστολήν, τῇ ψυχῇ σου βουλομένην τὰ ἀγαθά, οὐ τὴν τύχην σου
κολακεύονταν.

νζ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 209^β — 210^β τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342. 4. περιπολοῦ 10. διασώζοντος 16. ἐνεποί-
ησαν. 29. κολακεύοντος.

νξ'

Τοῦ αὐτοῦ τῷ βασιλεῖ

(Λείπει διαξεσθεῖσα)

νη'.

Τοῦ αὐτοῦ

Ἐδεξάμην σου τὴν μόνην ταύτην καὶ πρώτην ἐπιστολήν, οὐκ
ἔχουσαν ἀδελφὸς· οὐ γὰρ ἂν τῇ τοῦ "Αἴδος χυνέῃ, τὸ δὴ λεγόμενον,
συνεκρύβησαν καὶ διέψυγον ἐμέ, τὸν ὁρίθυμον αὐτῶν θηρευτήν.
"Ησθην δὲ ὅμως δεξάμενος ὅσον ἡγιώμην πρότερον μὴ δεχόμενος.
Οὐ γὰρ ἡξίουν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ σὲ μεταβάλλεσθαι, οὐδὲ τὸ πρὸς
ἄλλοις μᾶλλον ἢ λόγοις εἶναι σε εὔρισκον, ἵν ἐπ' ἐκεῖνα τὴν γνώμην
10 ἐναπερείσωμαι καὶ σοὶ τὴν γνώμην μνηστεύσω. 'Ἄλλ' αὐτὸ τοῦτο, τὸ
λόγοις συζῆν σε, εἴτα πρὸς τοὺς πάλαι συνήθεις ἀποσιωπᾶν διδά-
σκοντος ἦν ὡς οὐδὲν παρ' ἐκείνων σοι καταθυμίως ἔλθοι γραφῆ.
"Οθεν, ἥγησάμενος μὴ χρῆναι τηνάλλως διενοχλεῖν ἐσιώπησα.
μίαν γὰρ ἐπιστήμην φασὶ τοῦ βαλεῖν τε καὶ λαβεῖν. 'Επεὶ δὲ νῦν
15 μετὰ τοῦ εὐφυοῦς τῶν ἐπῶν δινειδισμοῦ τὴν λογοτύχον διάνοιαν ὡς
πύριτην λίθον εὖ μάλα στερρῶς ἐπαισας, τὰ σπινθηροβόλα ταῦτα
μικρὰ καὶ διεσπασμένα καὶ ἀμυδρά σοι ἀπεκυήθη λογάρια, οὔτε
ἀλέαν ἥλιακὴν οὔτε φῶς σοι, ὃς ἔγραψας, ἐκπέμποντα, ἄλλὰ γνώμην
μόνην φιλικὴν ὑπεμφαίνοντα. 'Εγὼ γάρ, ὅτι πρὸς πάντας σχεδὸν
20 τοὺς ἀρετῆς καὶ λόγῳ συζῶντας λευκὴ στάθμη, τὸ παροιμιῶδες, εἰμί,
οὐ δεῖ σε δὴ πάντως μαθεῖν. 'Ολίγοις γὰρ τῶν εἰδότων τάμα τὴνο-
ῆσθαι τοῦτό φημι. Εἰ δὲ πολλάκις διά τινας περιστάσεις καὶ ἀνθολ-
κὰς τῆς περὶ τὰ φίλα σπουδῆς ἥμεῖς ἐκκρούσμεθα, ἄλλ' οἱ πλείονι
25 συζῶντες σχολῆς, πλείονα δὴ τὰ τῆς φιλίας ἀμματα πλέκειν
καὶ μᾶλλον ἐκτείνειν καὶ διὰ τοῦτο ἐπιστρέφειν τε καὶ συσφίγγειν πρὸς
έαυτοὺς τὸ τῆς φιλίας πρὸς ἄλλο διολισθαῖν καὶ διαρρέον ὑφεί-
λουσιν.

νζ' Περιλαμβάνεται διεξεσμένη ἐν φ. 210³ — 211⁴ τοῦ Βιενναίου
κώδικος Phil gr. 342. νη'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 211⁴ — 5 τοῦ
Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

16. πυρίτιν 22. τοῦτο φημὶ

νθ'.

Τοῦ αὐτοῦ

Ἄπτικὰ μέν σου τῆς γλώσσης τὰ δήματα, λαμπρὸ δὲ καὶ σατρα-
πικὰ τὰ τῆς φιλίας σου σύμβολα καὶ σχεδὸν ἐκδιαίτησιν κατηγο-
ροῦντα φιλοσοφίας· σύντος ὑπερῆρτο τοῦ λιτοῦ καὶ μετόριου. Καί,
5 ὡς ἔοικε, μὴ ἀρχούμενος τῷ τοῖς λόγοις μόνον νικῶν, ἥθελησας
πολλῷ τῷ περισσοῦ καὶ τοῖς ἔργοις κρατεῖν. Ἐγὼ δέ, εἰ καὶ διὰ τὸ
φίλων ἀμφότερα ἀποδεχόμενος· ἴδιον γάρ ἀεὶ ποιοῦμαι τὸ τῶν
φίλων εὐδόκιμον· ἀλλ' οὖν ἀφανῶς ἀνιῶμαι καὶ ἀπερείδομαι τὸ μηδ'
10 ἐν ἑτέρῳ δύνασθαι πρὸς τὸ ἵσον ἔλθεῖν. “Ομως καὶ τῷ νικοποιῶ
συμβόλῳ οὐχὶ προσδοκωμένην, ἀλλ' ἥδη γενομένην τὴν ἀνάστασιν
ἔωρτάσαμεν, καὶ τοῦ τῆς ἀγάπης σου μύρου, δέ τε καὶ τοῖς δεσποτικοῖς
διεχεῖτο ποσί, κατευδιασθέντες ὠσφράνθημεν, καὶ τῷ τῆς κεφα-
λῆς καλύμματι ὡς περικεφαλαίῳ σωτηρίῳ ἐν τῇ τοιαύτῃ ἔορτῇ κατὰ
τὴν εἰςήγησιν ἔλαμπρύνθημεν, καὶ πανταχόθεν ἡμῖν ἀναστάσιμον
15 ἔχρημάτισας ἀγαλλίαια. Εὔχομαι οὖν, εἰ καὶ ἐν τοῖς γραφομένοις
ὑπορρέω καὶ πρὸς τὸ ἔλαττον ἔρχομαι, κανὸν ἐν τοῖς δωρουμένοις μὴ
φαίνεσθαι δεύτερος, ἵνα μὴ μετὰ τοῦ δυστυχεῖν καὶ μικρολογεῖσθαι
δοκῶ.

ξ.

Τοῦ αὐτοῦ

Λίαν μου διαχέας καὶ μεταβαλὼν τῆς ψυχῆς τὸ λυπούμενον ἐν
20 ἀρχῇ τῆς θαυμασίας ὑμῶν ἐπιστολῆς, ἀδελφέ, οἵς τὰ τῆς παραμυ-
θίας ἐκέρασας φάρμακα, πάνυ τοῖς τελευταίοις συνέστειλας καὶ [εἰς]
δάκρυα συνεκίνησας, οὗτος ἐναργῶς τοῦ ἀγαθοῦ καὶ πιστοῦ φίλου-
τοὺς λόγους διεξελθὼν καὶ τὰ τῆς ψυχῆς ἀγαθὰ καὶ τὰ τοῦ σώμα-
τος ἀλγεινά. Πλήν, ἐπὶ πᾶσι χάροιν ὁμολογεῖν Θεῷ κελευόμενοι,
25 ἀναγκαίως καὶ τῆς λύπης καὶ τῆς χαρᾶς τὴν ἀμαρτίαν κολάζειν δφεί-

νθ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 211^β — 212^α τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342.

8. ἀπερείπομαι 9. ἵσον 10. γενησομένην

ξ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 212^α—^β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil.
gr. 242.

21. εἰς προσέθηκα αὐτοῦ.

λομεν, παραχωροῦντες τοὺς τῶν διοικουμένων λόγους θεῷ, τῷ μόνῳ σοφῷ καὶ κατὰ τὴν ἀνεξιχνίαστον ἀβύσσον τῶν αὐτοῦ κριμάτων διευθύνοντι ὡς ἂν βούληται τὰ ἡμέτερα.

ξα'.

Τοῦ αὐτοῦ

5 Ἐὶς καὶ σοι τῶν δι' εὐχῆς ὑπῆρχεν, ὃς ἔφης, τυχεῖν, ταῦτα δὲ εἶναι ἔβούλου τὰ γράμματα τὰ ἐμά, ἀλλ' ἔμοι οὔπω τῶν ἐπιθυμίουμένων, θῖτινές ἔστε ὑμεῖς, ὑπῆρξε τυχεῖν καὶ οὖδὲ τυχεῖν ἔστι δι' εὐχῆς. "Ισως αἴνιγμα δοκεῖ τὸ λεγόμενον, εἰ μὲν ἐπιθυμῶ οὐκ εὔχομαι τούτων τυχεῖν. 'Αλλ' εἰς τοιοῦτον ἐγὼ τῷ ὅντι ὑπὸ τῆς ἐνίων χρηστότητος συνελαύνομαι αἴνιγμα, ὥστε διὰ τὰ μασούμενα παρελαύνειν καὶ τὰ φιλούμενα. Εἰ δὲ ἦν εἰλικρινῆ τῶν ἐτέρων θάτερον κατιδεῖν, εἰδεις ἄν καὶ γῆρας ἀλλόμενον καὶ νεανιευομένην τὴν πολιὰν καὶ τὴν νόσον ἔξισταμένην καὶ δραπετεύουσαν. 'Εγὼ δὲ τὸν ἐν ταῖς αὐτόθι διακονίαις σύσκηνον ἥμῶν ἐνταῦθι δεξάμενος, πάνυ 15 τὴν ψυχὴν ἐμεμψάμην, οὕτως ἀλλοκότως τὰ πράγματα κρίνουσαν. Διὰ τί γὰρ ἐνταῦθα ἔλεγον μὴ ἔκεινον μέν, τοῦτον δὲ ἔκει τῇ παλιμβόλῳ διέρρηξα σφαίρᾳ; 'Αλλ' εἶπεν, ὃς οὐκ ἦν σοι τούτου τυγεῖν διὰ τὸ ἐκ τοῦ ἐτέρου πίθου τοῦ χειρόνος οἰνοχοεῖσθαι σοι τὸ ποτόν, δπερ οὐκ ἦν, εἰ ἔκεινός σοι ἐπεδήμησεν, ἐγὼ δέ, ἐπεὶ μὴ ἀναμίξ μοι, 20 ἔφην, οἰνοχοεῖς, εἰ μετὰ ταῦτα εἰλικρινῶς ἐκ τοῦ ἀμείνονος τὸν κρατῆρα κεράσεις μοι, στέργω τὰ παρόντα διὰ τὰ μέλλοντα. Πλὴν δέδοικα, μὴ βραχείας οὖσης ἥμῶν τῆς ζωῆς, πρὸ τοῦ βλῆσαι τὰ κρείττονα τὸ χρεῶν ἐπιστῆ, καὶ οὕτως οὕτε φιλίας οὕτε φιλοσοφίας εἰς κόρον ἥμīν ἀπολαῦσαι ἐγγένηται.

ξβ'.

25

Τοῦ αὐτοῦ

Οἰον ἦν ἄρα τὸ τῆς σοφίας ἀγαθόν, πανταχοῦ νικηφόρον τῷ

ξα'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 212^β — 213^α τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342. 12. κατίδειν 12. ἀλλόμενον.

16. διατὶ 22. βλύσαι 23. χρεῶν. ξβ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 213^{α—β} τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

ὅντι δεικνύον τὸν κεχρημένον αὐτῷ, καθὰ δὴ καὶ σὲ τὸν ἐμοὶ φίλ-
τατον, καίτοι εὐλόγως ἐπὶ τῇ μακρῷ σιωπῇ αἰτιαθῆναι δοκοῦντα,
κρείτιο φανῆναι ἐποίησεν καὶ εἰς τούναντίον ἐμοὶ τὰ πράγματα
περιέστησεν, ὥστε καὶ δίκην ὀφείλειν δοῦναι δοκεῖν οὐ λαβεῖν με
⁵ νομίζεσθαι ἄξιον. Οὔτες τῇ τῶν λόγων ὁώμῃ καὶ τῆς φρονήσεως
τελετὰς ἡμῖν καὶ μυσταγωγίας καὶ προσφωνήσεις ἀπορρήτους καὶ
ἀντιγράφων ἐπιστολὰς ἀντανέστησας, καὶ τούτοις, ὥςπερ τισὶ χάρα-
ξιν ἢ μηχανήμασιν, ἀθρόως ἀναπλασθεῖσι, κατέσεισας ἡμῶν τοὺς
τὴν σιγήν σοι ὡς ἔγκλημα ἐπιφέροντας λογισμούς. Διὰ ταῦτα, εἰ καὶ
¹⁰ τῶν λεγομένων τὴν γνῶσιν οὐκ εἶχον σαφῆ· οὐδὲ γάρ οἴδα ἔξω τῆς
χειρίας πρός τινα γράψαι· ὅμως, μὴ ἀντιλέγειν δυνάμενος, καὶ συγ-
γνωμην αὐτῷ, καὶ τοῖς φιλικοῖς ἡττᾶσθαι καλοῖς διομολογῶ, καὶ
ἔρχεσθαι μοι τὰ παρὰ σοῦ γράμματα βούλομαι ὡς ἀμύθητον ἐντίκτοντα
ἡδονήν, πλαγίως οὔτες ἔγκαλοῦντα καὶ ὀνειδίζοντα. Γράφε οὖν καὶ
¹⁵ χεφ τῷ γενναίῳ τῆς φύσεως, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις μὲν ἐν οἷς ἡ σπουδὴ
καὶ ἐν τούτοις δὲ ἐν οἷς σοι μετὰ παιδιᾶς ἔστι τὸ κρατεῖν.

Σγ.

Τοῦ αὐτοῦ

Π καιροῦ τὴν σὴν σοφωτάτην ἐπιστολὴν ἀμιλλᾶσθαι
καὶ ἀποδρανύσεσθαι δτ. . . . παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ χαλκεὺς δτ'
²⁰ οὐ παριδὼν ὅμωνυμος καὶ ὅμοτροπος ἐδόκει ποιεῖν, δτι μὲν οὐδὲν
κοινὸν πρὸς τὰς ἄλλας κρίσεις ἔχουσά ἡ ἐπ' ἐμοὶ φανερόν· οὔτε
γάρ πράξεων ἀπηγορευμένων εὑθῦνται, οὔτε λόγων βλασφήμων ἐκδί-
κησις ἐν αὐτῇ πάντως Θεοῦ χάριτι ἦν, πρὸς ἐκείνας δὲ μόνας ἔχω
παραβάλλειν αὐτήν, αἵ παρὰ τῶν τυράννων ἐγίνοντο· "Ἡ θῦσον ἢ
²⁵ πιμωροῦ καὶ ἀπόθνησκε. «Ἄλλα τὸ μηδὲ ἀντίλεγε μηδέ τι τῶν
δοκούντων σοι ἐπὶ γλώττης πρόφερε» οὐδὲ ἐκείνων ἦν. 'Ἄλλ' ὅρα
πόσον τῶν χρηστῶν Νικολαῖτῶν ἡμερώτερος Ἀγρικόλαος ἦν· δ;
γε καὶ παρρησίας τῷ κρινομένῳ μετέδωκε καὶ μακρῶν ἡνέσχετο

7. τούτους ὥσπερ 15. μένε 16. τούτω.

Σγ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 213^β — 214^β τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342.

18. Π... τῶν λοιπῶν ὅντων ἀφανῶν. 19. δτ... τῶν λοιπῶν
ἀποκεκομένων μετὰ τῆς ὕιας. 22. εὐθῦναι

λόγων καὶ οὐχ ὡς ἄλογον τὸ λογικὸν κατεδίκασεν. 'Αλλ' ἐμοὶ καὶνὰ πάντα καὶ πρὸς οὐδὲν παράδειγμα βλέποντα. Πλὴν χάριν οἴδα θεῷ, τὴν φιλάνθρωπον τῶν ἀδελφῶν ἐπ' ἐμοὶ γνώμην πεποιηκότι μοι φανεράν, ἵνα εἰδέναι ἔχω οἶαν ἢν σπουδὴν ἐνεδείξαντο, εἰ εὔρον ἐν τοῖς ἐμοῖς τι τῶν ὑπὸ αὐτῶν καταδρατομένων καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων παραρρωμένων καὶ διὰ τοῦτο ἵνα μᾶλλον ἔτι καὶ ἔτι ἀσφαλεστέρως διαβιῶ. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπεί μου οἱ λαχόντες [ἀδελ]φοί καλεῖσθαι τὸ τῆς ἀσπίδος κωφὸν [ἐμ]μήσαντο καὶ τὰς ἀκοὰς ἔρυνσαν μὴ κατασπασθέντες ἥμερώτεροι γένωνται. Πρὸς μόνους ὑμᾶς τοὺς φιλοῦντας με [τὸ] τῆς ψυχῆς κενὸν ἐγκαλῶ τὸ φιλούμενον, καὶ τὰ πλείω αιγῶ διὰ τὸ [μὴ] πρὸς μῆκος δχλῶδες ἐκτείνεσθαι τὴν ἐπιστολήν.. Τοὺς συμπληροῦντας τὸν τῆς φιλίας χθρὸν ἀπαντας προσαγορευθῆναι διὰ σοῦ ἀξιῶ.

ξδ'.

Τεῦ αὐτοῦ

15 Ζηλότυπόν με πεποίηκας, ἀδελφέ, καίτοι μὴ δοκοῦντα σφόδρα τῷ πάθει ἐνέχεσθαι, ἐτέροις διδοὺς ἐγκαλλωπίζεσθαι σου τοῖς γράμμασιν, ἐμὲ δὲ παρενθήκην ἐτέρων ποιούμενος καὶ τῇ ἀγράτῳ μόνῃ προσρήσει τὸ τῆς φιλίας ἀφοσιούμενος δίκαιον. 'Αλλ' εὶ μὲν τὸ μᾶλλον ἄλλους σοι στέργεσθαι νῦν καὶ τῶν ἀπόντων καταφρονεῖν τὴν πρὸς ἐμὲ πεποίηκε σιωπήν, οὐκ ἐπαινῶ μέν, σιωπῶ δέ, ὥστε πρὸς τὴν ἐτέραν ἔξιν τὸν φίλον ἐπαγαγεῖν. Εἰ δὲ κατὰ τοὺς πολλοὺς τὸ πρότερον γράφειν τὸν τῷ χρόνῳ πρεσβύτερον περιέμενες, εἰ καὶ τὸ ἀπαιτούμενον δίκαιον, ἀλλ' ὅμως ἐγένετο . . .

(Μένει κολοβῇ μετὰ τοῦ κώδικος):

1. κενὰ 5. ἐμοὶ τ.^{ατ} 10. τὸ προσέθηκα κενῶν 11. μὴ προσέθηκα.

ξδ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 214^β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

18. προρρήσει 19. ἄλλονς.